

Middel

stand worden gehouden. Maar het karakter van het vrijwilligerswerk verandert. Het wordt meer ad hoc en minder verplichtend. Als gevolg van demografische ontwikkelingen valt te vrezen voor de toekomst van het onontbeerlijke vrijwilligerswerk.

Vandaar dat de PvdA-fractie nu wil voortborduren op haar inzet, en eerlijk gezegd ook die van het CDA bij de vorige begrotingsbehandeling. Kamer en regering kunnen samen de aanzet geven tot een breed vrijwilligersoffensief, dat onder meer de volgende speerpunten omvat:

- invoering van een driejarige stimuleringsregeling c.q. stimuleringsfonds ten behoeve van vernieuwing van lokale organisaties om vergrijzing tegen te gaan, deskundigheid te bevorderen, allochtone jongeren te enthousiasmeren, digitalisering vrijwilligerscentrales door te voeren en de gevolgen van de Arbowet op te vangen;

- ondersteuning van Steun je club: werknemers werken één (ATV-)dag voor hun club en/of de werkgevers maken het brutodagloon over naar de club van keuze van de werknemer. We weten dat de belastingdienst hier niet op zit te wachten, maar dat is voor ons geen reden om dan maar niets te doen;

- versterking van de relatie tussen vrijwilligerswerk en bedrijfsleven. Onder werktijd vervullen werknemers vrijwilligerswerk en krijgen gewoon doorbetaald via hun werkgever.

Fortis, KPMG, provincie Groningen en de gemeente Amsterdam doen dit al, en dat kan worden verbreed. Ook kan het bedrijfsleven professionals uitlenen aan verenigingen. Een financieel manager kan als penningmeester de administratie van een vereniging op poten zetten, of een systeembeheerder kan automatisering opzetten. Verder ondersteunen wij al vanaf het begin werkwelzijnsinitiatieven in het bedrijfsleven, waarbij laaggeschoolde werknemers een dagdeel per week vrijwilligerswerk verrichten, terwijl hun plaats wordt ingenomen door werklozen;

- inschakeling van bedrijven in aandachtsgebieden, bijvoorbeeld een vrijwilligerscentrale die onderdak krijgt in een supermarkt, mede om de buurt te revitaliseren;

- versterking van de relatie tussen onderwijs en vrijwilligerswerk, zoals de erkenning van vrijwilligerswerk door studenten en scholieren via een extra certificaat of het toekennen van

studiepunten en snuffelstages in bovenbouw van het voortgezet onderwijs. Vorig jaar hebben wij dat ook al bepleit en we hebben er vervolgens niets meer van gehoord;

- afstemming in de sociale activering van de minst bemiddelbare uitkeringsgerechtigden tussen Sociale Zaken en VWS, zodat het beschikbare budget voor sociale activering kan worden gekoppeld aan het welzijnsbeleid. Gemeenten, zoals vorige week in Hengelo, lopen stuk op de schotten tussen beide departementen. Dat moet echt anders. We hebben het over mensen die onderaan bungelen, en via het vrijwilligerswerk weer een beetje in de samenleving mee kunnen doen en verder kunnen komen;
- permanente aandacht, erkenning en waardering voor vrijwilligerswerk via een permanente landelijke campagne. Wij wachten graag het antwoord van de regering in eerste termijn af. Zo nodig hebben wij een Kameruitspraak klaarliggen.

Ten slotte nog drie noties waar wij niet aan voorbij willen gaan. Hoe staat het met het vorig jaar door ons bepleite toezicht op de commerciële relatiebemiddeling? Er zou iets gebeuren, maar de vraag blijft wat.

Nu onder Paars het bordeelverbod is opgeheven, is er des te meer reden om de Rode Draad en de Stichting tegen vrouwenhandel te blijven ondersteunen. Wij hopen dat de regering daartoe bereid is. Als dat niet het geval is – wij hebben daar geluiden over gehoord, maar wij kunnen het niet precies traceren – dan proberen wij dat alsnog te regelen.

Ten slotte kom ik op het gevoelige beleidsterrein van de oorlogsgetroffenen, waar het afgelopen jaar veel is gebeurd. Denk aan de verbetering van de wetten voor oorlogsgetroffenen, maar ook aan de tegoeden Tweede Wereldoorlog, de excuses van de regering voor het aangedane leed na terugkeer uit de concentratie- en vernietigingskampen en aan alle publieke discussies die telkens weer leren dat de oorlog weliswaar al lang is afgelopen, maar toch nooit voorbijgaat. Wat voor de naoorlogse generatie geschiedenis is, is voor vele anderen nog altijd herinnering. De minister van VWS heeft net als de Kamer getoond niet weg te willen lopen voor de gevoeligheden en emoties, waardoor dit beleidsterrein gekenmerkt wordt. Daarom doet het de PvdA-fractie

toch een beetje pijn dat er zo formeel en afstandelijk, ook door de minister van VWS, is gereageerd op initiatieven vanuit de PvdA-fractie om het voormalig Kamp Amersfoort, waar velen de dood vonden en nog meer onschuldigen door de nazi's voor het leven werden getekend, een plaats te geven in de toch al beperkte kring van verzetmuseum en herinneringscentra. In het verlengde daarvan wijs ik ook op de deplorabele toestand van het zogeheten Russische ereveld in het nabijgelegen Leusden, waar honderden Russische dienstplichtigen liggen die hun leven gaven voor onze vrijheid. De regering verschuilt zich, blijkens antwoorden op een reeks vragen, achter een oorlogsgravenstichting die er weinig mee van doen heeft en ontkent daarmee dat ook hier wel degelijk een morele verantwoordelijkheid voor haarzelf ligt. Deze nogal formele opstelling van de rijksoverheid kan desnoods met een motie in positieve richting worden omgeboogen.

De **voorzitter**: Op verzoek van de betrokken woordvoerders herzie ik mijn voorstel van zojuist. De heer Buijs is er nog steeds niet, uiteraard buiten zijn schuld, maar ik kies er toch voor, als de Kamer daarmee akkoord gaat, eerst de heer Atsma het woord te geven. Dat is beter voor de logische opbouw van ons debat dan dat ik de heer Oudkerk nu vraag zijn betoog te houden. Als de heer Buijs er na de bijdrage van de heer Atsma nog niet is, dan zien wij op dat moment wel verder. Ik constateer dat de Kamer hiermee instemt.

□

De heer **Atsma** (CDA): Voorzitter! Ik wil graag een aantal zaken de revue laten passeren. Het betreft met name het aspect van de maatschappelijke opvang, de positie van het vrijwilligerswerk en de aandacht voor de sport. Ik begin met een paar noties over de voedselveiligheid. Dan gaat het met name over de V van het ministerie van VWS.

De afgelopen jaren is Nederland opgeschrikt door een reeks van berichten over voedsel dat niet of onvoldoende veilig zou zijn. Het meest recente voorbeeld is uiteraard de BSE-crisis die op dit moment in Europa woedt. De CDA-fractie maakt zich zorgen over deze ontwikkelingen. Wij vinden dat van de overheid